

vilge noget Andet, nemlig det Dobbelte, og derfor skulle vi tage et andet Udgangspunkt. Det gjælder jo om at tage et vist Udgangspunkt, som passer til, hvad man vil bevise. De 5 Aar passede, den Gang han talte overfor Finantsministeren om de 10 Aar; nu, da der er Tale om de foreliggende Forslag, passer de ikke længer, og nu skal han ned til de 3 Aar, saa er hans Stilling med Hensyn til Tallet uangribeligt. Jeg skal følge den ærede Ordfører, og jeg skal følge ham ikke blot for Sagens Skyld, men ogsaa for at give ham et Bidrag til at se, at det er ikke saa let at kjøre op med Tal uden videre; der hører ogsaa lidt Dvælse til at behandle den Slags Ting. Vi komme da til det første Aar, det er Finantsaaret 1875—76. Den Lov, som blev vedtaget for det Aar, udgik fra den berømte eller meget omtalte 14de Mai 1875; det var før det nuværende Ministerium kom til Roret. Den androg, som den ærede Ordfører vist erindrer, 1,378,000 Kr., men hvorfor skal det Aar med i Beregning? Den ærede Ordfører stemte jo imod det den Gang, og det nuværende Ministerium var ikke med. Det var jo kun Tallene under det nuværende Ministerium, den ærede Ordfører vil have med; hvorfor skal saa det Aar med, og hvorfor skal saa ikke det foregaaende Aar med, da der var Mindre? Det var jo en særegen Overenskomst, som da blev sluttet mellem Landstinget og Folkethinget, og hvortil det ærede Medlem og jeg ikke vare med, og den kan ikke bruges, naar han vil tale om, hvad der er bleven bevilget paa § 26 til det nuværende Ministerium. Saa gaa vi videre. Det første Aar. Ministeriet Estrup sad ved Roret, var det, vi strakte os saa vidt, vi kunde i Haab om at faae Noget ud af dette Ministerium. Altsaa i Samlingen 1875—76 strakte vi os noget videre, end vi egentlig efter Forhandlingerne om Forsvarsplanen kunde. Men her skal jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa Et, og det er, at af de 1,473,000 Kr., vi da vedtog, vare 526,000 Kr. ligesom forud bevilgede efter tidligere Bestemmelser dels som 2det Bidrag, dels som Fortsættelse af det Skib, vi havde sat paa Bygningen, at det skulde fremmes ekstraordinært hurtigt, og tage vi disse særegne Forudsætninger fra, faae vi lige fuldt kun 900,000 Kr. det Aar. Nu siger den ærede Ordfører, at det bliver noget Mere. Nej, stop! I Fjor bevilgede vi ved 3die Behandling kun 900,000 Kr. Den ærede Ordfører mener, at han bevilgede noget Mere den 31te Marts; men jeg har hørt ham forsikre med Iver, at fra den 31te Marts kunde man ikke gaa ud med Hensyn til Bevillingernes Størrelse, og at det var aldeles uvigtigt at sige, at Folkethinget havde vedtaget dem egentlig frivillig uden de Forudsætninger, som vare til Stede den 31te Marts, og at derfor navnlig den Provisoriskes Indhold ikke var korrekt, naar den talte om det, som begge Thing havde vedtaget,

idet man da glemte Forudsætningerne for Afstemningen her den 31te Marts. Det er de Ord, han har forkyndt, og med Rette, og som hele Oppositionen har forkyndt hele Sommeren igjennem og nu i Vinter, navnlig (Afkyndelse af Ordføreren) — den ærede Ordfører kan være ganske rolig; det generer jo ganske vist lidt at faae Grindringerne fra i Sommer at høre, men det kommer vi til siden, thi det Punkt maa vi have klaret — har jeg hørt gjentagne Gange og det endnu i disse Dage, at man gaar stadig ud fra, som om der den 31te Marts var givet en Bevilling uden Forudsætning. Men til nærmere Trøst for den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), hans ærede Ralds- og Meningsfælle, skal jeg bemærke, at den ærede Ordfører har udtryffeligt udtalt med Navns Underskrift, at han fastholdt de i Fællesudvalget gjorte Indrømmelser, forsaavidt de vedkommende Forslag i Henhold til Grundlovens § 48 kunde blive afstemte først i Folkethinget og foreligge som Tilbud til Landstinget — altsaa forsaavidt, men kun forsaavidt — og at det var under denne Forudsætning, at de bleve afstemte, hvad ellers ikke vilde være fket. Det var altsaa ikke en fri Beslutning af Folkethinget uden Hensyn til selve de vedkommende Sager, men en Beslutning under den nævnte Forudsætning, og hvorfor? Fordi der — hvad det ærede Medlem ligeledes med sit Navns Underskrift har udtalt — i Finantslovsforslaget med de 1,900,000 Kr. paa § 26 til Krigsministeriet var to Punkter, som det „var umuligt at forlade, med mindre der ved Dannelsen af et nyt Ministerium blev givet Sikkerhed mod administrativ Vilkaarlighed.“ Der var altsaa to Betingelser til Stede den 31te Marts — jeg nævner det udtryffeligt her, for at vi kunne blive fri for den Sag: — at det skulde være en ordinær Finantslov, og at denne Finantslov var en saadan, at den ærede Ordfører mente, at der kunde opnaas væsentlig andre — det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) kan gjerne om han vil, kalde det: parlamentariske Fordele ved denne Afstemning. Jeg siger derfor, at den ærede Ordfører kan ikke, naar han her tager Tallene og vil sige os, hvad vi her af Hensyn til Sagerne have villet bevilge det nuværende Ministerium, tage mere end to Aar, maa altsaa ikke tage den 31te Marts med, men han tage 3die Behandling i Fjor, og han kommer da, især naar han i det første Aar vil tage de anteciperede Bevillinger fra, til samme Resultat, hvortil de Herrer ved anden Behandling kom paa § 26, at det skulde allerebe være meget rigeligt; thi hvorvel den ærede Ordfører siger, at man kan godt forhandle med et Ministerium og bevilge det paa disse forskjellige Punkter lige saa mange Penge det skal være — her for f. Ex. det Dobbelte mod tidligere — uden Hensyn til, hvad der er forbrudt den 12te April, saa vil dette dog ikke